

vaný, prmluviv na náměstí k shromážděnému lidu, předsevzal činnost, která ho činila pořadatelem tábora, jímž jest nejen, kdo tábor svolává, jej zahajuje, řídí, udílí řečníkům slovo, jej zakončuje, jak se nalézací soud domnívá, nýbrž i kdo se ve spontanně, bezděčně nebo příležitostně vzniknuvším shromáždění ujme role řečníka, při čemž nesejde ani na tom, že snad řeč nebyla dlouhá. Ježto v tomto ohledu soudem zjištěné skutečnosti naplňují skutkovou podstatu přestupku podle §§ 3 a 19 shrom. zák. čís. 135/1867 ř. zák. a není zapotřebí nic více zjišťovati, bylo ve smyslu § 288 čís. 3 tr. ř. v tomto bodě vynéstí ihned výrok odsuzující.

### Čís. 3877.

Zákon má v třetím odstavci § 330 tr. ř. na mysli čtení odpovědi porotců podle výsledku hlasování vrchním porotcem zjištěného a za pravý předpokládaného. Vyskytují-li se při tom pochybnosti neb odchylky od pravého výsledku hlasování, jest na porotcích, by pochybnosti ty oznámili, pokud nebyl vynesen rozsudek, a dali tak příležitost k opravě výroku podle jejich mínění nesprávného cestou § 330 odst. čtvrtý tr. ř.

Byl-li výrok porotců prohlášen bez námitek se strany porotců a rozsudek na jeho podkladě vynesen, jest míti za to, že výrok, jak byl prohlášen, s výsledky porady a hlasování skutečně souhlasí a nelze při tom se prý stavší nedopatření nebo porušení povinnosti uplatňovati teprve ve zrušovacím řízení, ani dokazovati dodatečným výsledkem porotců jako svědků.

(Rozh. ze dne 21. května 1930, Zm I 417/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Mostě ze dne 2. dubna 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem vraždy prosté podle §§ 134, 135 čís. 4 tr. zák., mimo jiné z těchto

### důvodů:

V souzeném případě přečetl při porotním přelíčení dne 2. dubna 1930 po skončeném hlasování porotců vrchní porotce za přítomnosti všech porotců otázky jim dané a hned pokaždé připojený výrok porotců. Podle tohoto výroku byla první hlavní otázka na zločin vraždy prosté zodpověděna osmi hlasy kladně, čtyřmi hlasy záporně. Tento výrok byl pak přečten i zapisovatelem, když byl obžalovaný přiveden do zasedací síně a byl po konečných řečích veřejného obžalobce a obhájce o výměře trestu a po poradě soudním dvorem porotním prohlášen rozsudek smrti. Vše to se konalo přesně podle zákonných předpisů a nebyla ani za porotního řízení ani po vyhlášení rozsudku před soudním dvorem porotním vznesena námitka. Teprve dodatečně došlo presidia krajského soudu

písemné prohlášení pěti porotců, že zodpověděli první hlavní otázku záporně a že tedy není možné, že byly jen čtyři hlasy proti vině. Podání téhož obsahu zaslal i obhájce obžalovaného, dovědév se o tom též po vyhlášení rozsudku a potvrdilo oněch pět porotců při dodatečném presidiálním šetření správnost onoho prohlášení, kdežto bývalý vrchní porotce zase udal, že, třebaš nemohl vyloučiti možnost náhodného omylu, podle svého mínění sčítal hlasy správně. To dalo obhajobě podnět k podání zmateční stížnosti ve prospěch obžalovaného z důvodů zmatečnosti čís. 4, 9 a 10 b) § 344 tr. ř. Důvod zmatečnosti čís. 4 § 344 tr. ř. spatřuje stížnost v porušení předpisu § 330 tr. ř. Podle třetího odstavce § 330 tr. ř. jest ohroženo zmatečností, když vrchní porotce nepřechte v přítomnosti všech porotců otázky a ihned po každé z nich výrok porotců k ní připojený. Že se tak v souzeném případě ohledně první hlavní otázky nestalo, stížnost sama netvrdí. Stížnost přes to se pokouší dokázati, že porušení § 330 tr. ř. nastalo, poněvadž prý zákon má na mysli jen skutečný výrok porotců, kdežto vrchní porotce nepřechtel prý tento skutečný výrok, nýbrž oznámil prý jako odpověď k první hlavní otázce poměr hlasů 8 ke 4, který nebyl výrokem porotců. Stížnost se tedy domnívá, že není vyhověno předpisu § 330 tr. ř. odst. 3, když byl přečten výrok, neodpovídající skutečnému poměru hlasů. Leč stížnost přehlíží, že jest podle čtvrtého odstavce § 330 tr. ř. přípustnou nová porada jen, jde-li o to, by se z výroku porotců odstranil smysl, který se do něho dostal pouhým nedorozuměním. Z tohoto předpisu vysvítá účel předpisu třetího odstavce § 330 tr. ř., že odpověď porotců musí býti pod neplatností vrchním porotcem čtena současně s otázkou v přítomnosti všech porotců za tím účelem, by byla všem porotcům umožněna kontrola, zda byla odpověď na otázku vrchním porotcem oznámena správně podle výsledků hlasování čili nic. Je tedy na snadě, že zákon má v třetím odst. § 330 tr. ř. na mysli čtení odpovědi porotců podle výsledků hlasování vrchním porotcem zjištěného a za pravý předpokládaného. Vyskytují-li se při tom pochybnosti neb odchylky od pravého výsledku hlasování, jest na porotcích, by pochybnosti ty oznámili, pokud nebyl vynesen rozsudek, a dali tak příležitost k opravě výroku podle jejich mínění nesprávného cestou § 330 odst. 4 tr. ř. Byl-li však výrok porotců prohlášen bez námitek se strany porotců a rozsudek na jeho podkladě vynesen (jak se stalo i v souzeném případě), jest míti za to, že výrok, jak byl prohlášen, s výsledky porady a hlasování skutečně souhlasí a nelze při tom prý stavši se nedopatření nebo porušení povinnosti uplatňovati teprve ve zrušovacím řízení, ani dokazovati dodatečným výslechem porotců jako svědků.

### Čís. 3878.

**Pěstounem ve smyslu § 152 čís. 1 tr. ř. je, kdo převzal cizí dítě bez obřadností potřebných k osvojení do domácnosti, by je živil, ošetřoval a vychovával jako své vlastní dítě (§ 186 obč. zák.).**

(Rozh. ze dne 22. května 1930, Zm II 2/30.)